

СВЕТОВЕН ЖАРЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИЛЮСТРОВАНЪ ВЕСТНИКЪ

БРОЯ 2 лв.	Редакция и Администрация ул. „Гургулата“ № 3 — Варна Телефонъ : 229	РЕДАКТИРА: В. ПАВУРДЖИЕВЪ	АБОНАМЕНТЪ : За година 100 лв., 1/2 год. 60 лв. 3 месеца 30 лв.	БРОЯ 2 лв.
-----------------------	---	------------------------------	---	-----------------------

Последня среща

между Лордъ Сесилъ и Емилъ Вандервелдъ, преди първиятъ да напусне О. Н., като английски делегатъ, разочарованъ отъ дейността му.

Интересна дружба

Въ германската зоологическа градина се наблюдава това чудо: дружбата на вълкъ съ петелъ.

Лола Менцели

прочута руска танцьорка, въ своятъ оригиналенъ болярски костюмъ

Красавицитъ на киното

ЛИА МАРЯ.

Изъ романтичния изтокъ

Градската порта въ Ша гхай, тамъ гдето продължаватъ да се развиватъ голъми събития.

Емми Косари

известна германска актриса, въ ролята на Александра отъ едноименната пиеса.

Добри приятели

Малкиятъ Лулу прави туалета на своятъ приятель — четирикракия Фоксъ

Лидия Борелли

прочута италианска кино-актриса, съ своята любима ан.орска котка

Убийството у насъкомитѣ

Ако съвестта на насѣк митѣ остава за човѣка затворена книга, тѣхнитѣ действия ни даватъ възможностъ да си съставимъ понятие за инстинктитѣ и разума имъ.

Професорътъ по наказателно право Фери, въ своята наскоро излезла книга „Убийството между животнитѣ“, твърди, че и тукъ престъпнитѣ деяния се мотивиратъ отъ редъ психически и патологически причини, подобни на тия, които се срещатъ у човѣчеството.

При животнитѣ съ повече социално чувство, убийството, извършено отъ нѣкое отъ тѣхъ предизвиква често пѣти репресии у останалитѣ съ целъ да се накаже престѣпника (стада, мравуняци, кошери и пр.).

Убийството, каквѣто и да бѣде мотива му, е едно естествено явление, което се среща у всички животни и се проявява въ зависимостъ отъ тѣхното по-голѣмо или по малко развитие — органическо, психическо и социологическо. Има животни и насѣкоми, които убиватъ за удоволствие — тѣ сж садиститѣ.

Такъвъ е бръмбарътъ калозомъ. Това е единъ жестокъ убиецъ, който убива за удоволствие. За да изяде 2 или 3 глсеници, той избива по вече отъ сто съ рѣдка кръвожадность. Този бръмбаръ — споредъ проф. Фери — е страшенъ палачъ.

Други насѣкоми убиватъ отъ нужда или отъ чувство на самоотбрана. Напр. пчелитѣ. Тѣ изтрѣбватъ безпощадно всички тѣрети, които не работятъ, защото съ това намаляватъ броя си и осигуряватъ прехраната си. Когато една пчела отъ единъ кошеръ е нападната отъ пчела отъ другъ кошеръ или пъкъ отъ оса, всички пчели отъ кошера се нахвърлятъ върху нападателя и го умъртвяватъ по закона на Линча.

Особено интересенъ убиецъ между насѣкомитѣ е клонестата оса (argi rostrata) — голѣма, черна, съ жълти линии по корема. За своитѣ малки, които ще се измѣтятъ отъ яйцата, тя има нужда отъ двукрили насѣкоми: мухи, пашкулни пеперуди и др., които хвърчатъ съ голѣма бързина.

Клонестата оса знае много добре, че тя не ще може да ги стигне никога, ако не употреби хитростъ. Тя ги дебне особено въ момента когато се хранятъ. Тогава тя се хвърля внезапно и ги промушва съ клоната си, безъ да ги умъртви съвършено. Тя разполага съ средство да ги зашемати по такъвъ начинъ, че тѣ се парализиратъ и продължаватъ да живѣятъ, безъ да могатъ да направятъ най-малкото движение.

Необходими сж най-малко 20 мухи за да се осигури живота на 10 ларви, които ще се излупятъ отъ яйцата. Клонестата оса, прочее, е принудена да извърши редъ убийства за да осигури продължението на своето потомство, подобно на човѣка, който убива милиони глсведа и обезглавява милиони оазе.

Силата на милувката и кърменето

Наше съмнение, че кърменето представлява голѣми трудности за жената, понеже чрезъ него се спзва нейната свобода и желанието ѝ да бѣщи въ свѣтъ, не може вече да се удовлетворява; но какво значи това, когато, свѣрхчовѣшката радостъ да вижда да расте въ ржцетѣ ѝ едно здраво и красиво създание, ксето компенсира всички нѣжии, които могатъ да прислѣзватъ отъ кърменето? Истинска любяща майка не бѣга отъ тия нѣжи; тя знае, че само въ прегръдкитѣ на майката малкото дете расте, сбичаемо и млвено, и че майчината любовъ се превръща въ любовъ.

Любовта на майката къмъ ежеството, на ксето тя е дала животъ, отговаря на една нужда за обмъ, на една естетична целъ, която ние не можемъ да схванемъ, но която жената има винаги предвидъ, когато мисли за хубостта на своитѣ деца.

Буйността, съ която скульпторътъ създава отливкитѣ на една творба на изкуството, търсейки съ нервния си погледъ ней красивата линия, е сжщата оная буйность, която кара сърцето на майката да трепти, когато притиска до гърдитѣ си своето създание, и когато съ милувки иска да усъвършенствува неговитѣ форми. Любящата майка е една велика модельорка.

Добротата и любовта сж началото на хубостта, както пъкъ отъ своя страна хубостта поражда добротата и любовъ; това е една чудесна взаимность на причини и последици, въ синтезата на която се намира истинското щастие.

По този начинъ се сбяснява защо лишенитѣ отъ любовъ и милувки ежества, редени противъ майчиното желание, растатъ по-сетне въ душевни и тѣлесни нѣжии, безъ никаква грациозность и красота; рожби на едно уморе е и разрачнено

материнство, лишени отъ сияя млувки, които може бм, щѣла да смегчатъ тѣхнитѣ черти.

Обсипвайте съ млувки, о, майки, които искате вашитѣ деца да станатъ хубави, обсипвайте съ целувки тия малки ежества; не се ежпате въ вашитѣ любовни прерѣщения, моделирайте чрезъ вашито желание тѣхнитѣ меки мѣса въ хубави форми и вие ще видите, че млкитѣ недостатѣци на бѣсето ще изчезнатъ при съприкосавеннето на вашитѣ изкусни ржце.

Формитѣ на детенцетѣ, подъ прѣатнитѣ прегръдки на майката добиватъ грация и хубостъ. Недаренитѣ съ тепла обмъ майки свѣщатъ истинствено, безъ да могатъ да разбератъ, това божествено средство — млувката, ксето презъ първата година на детинството постоянно осъвършенствува малкото ежество. Само базсърдечнитѣ и келюбашитѣ майки, у които майчиниятъ инстинктъ е изроденъ, вжждатъ да растатъ скодо себе си грезни и безформени малки деца. Изоставянето на децата отъ майката е не симо едно прѣстѣпление противъ нравствеността, но сже и противъ естетиката.

И така майки, които сте богати и физически независими, у които никаква физиологическа прѣчка не се противопоставя на кърменето ако изоставите вашитѣ деца на чужди хора, не се сърдете, ако тѣ бадатъ пѣхрнати грѣзми и антипатични, защото грѣшката е ваша и вие не можете се извини предъ тайния еждъ на вашата съвестъ, както и предъ страшния еждъ на расата. Расата ще ви накаже въ вашето поколение за небрежността къмъ тия невинни малки ежества, а съвестъта ще ви измѣчава.

Отъ руски
Д. Г. Аджемовъ.

Културна хроника

Зиаменития нѣмски писателъ Хауптманъ Герхардтъ, преработва „Хамлетъ“. Хауптманъ внася въ трагедията новъ елементъ — политически. Хамлетъ, въ новата пиеса, е представенъ като вождъ на разбунтували се офицери.

Наскоро въ Варшава ще се открие новата полска академия на наукитѣ.

Премията „Гьоте“. Франкфуртъ на Майнъ е далъ Гьотевата премия отъ 10,0000 марки (около 330,000 л.) на нѣмския поетъ Стефанъ Георге.

Шеляпинъ — Презъ настоящия сезонъ ще пѣе въ Лондонъ. Гастролитѣ ще се състоятъ въ Албертъ Холъ. На всѣко излизане Шалаяпинъ ще взема по 1250 фунта стерлинги — около 780,000 лева.

Тя само се извърна, за да изсхматъ тѣ самъ.

Когато се обърна пакъ къмъ ученицитѣ, вратата съвършено леко се отвори. Тя трепна — всичкитѣ деца бѣха тука. Тя се извърна и виѣ едно момиченце — босо, по рѣзка и съдрана горна памучна дрешчица, съ къси разбъркани, но чудно издржани и хубави руси коси, съ сини очи и силно зачервени стѣстуда странички. Момиченцето притвори вратата и безмилно отиде до пекката и прострѣ зачервенитѣ си ржчики.

Учителката не мръдна. Тя гледаше само момиченцето, то бѣше осемъ-деветъ годишно, и не знаеше какво да прави.

— Учителко, недей го пжди, те е сираче, — обади се въ това време едно отъ момиченцетѣ въ класа.

— То нѣма нито баща, нито майка, и нѣма вжде да отиде, — добави друго.

При последнитѣ думи нѣщо като камъкъ притисна гърдитѣ на учителката.

Мина единъ моментъ на млчание. Въ класа бѣше несбикновения тишина, а сърдцето на учителката тежко и силно бише. Още единъ моментъ — тя надви влненкето си, приближи се до момиченцето, ксето все тѣй държеше прѣстрѣни рж-

Исторически анекдоти

Въ качеството си министъръ на външнитѣ работи следъ революцията въ 1848 год., Ламартинъ назначи чѣлъ велажъ пророкъ Давидъ за кнсулъ на Бремъ.

Разсѣяниятъ поетъ, унесенъ въ една песня посветена на Соломоновия баща, вписалъ по невнимание името му въ министърската заповѣдъ. Френската колония въ Бремъ очаквала две седмици ногия кнсулъ. Никой, разбира се не се явилъ. Обърнали се къмъ Ламартинъ. „Давидъ ли? — попиталъ той. На си спомнямъ подобно нѣщо!“ Тогава чакъ началника на министѣрския кабинетъ разбралъ грѣшката на псета и на другия день изпѣзало следното официално съобщение:

„За френския кнсулъ на Бремъ се назначава гражданинъ Маршалъ, на нѣтетото на гражданина Давидъ, комуто се дава друга служба“.

Веднажъ Хенд е лъ дережиралъ единъ оперенъ оркестъръ, тогава, когато трѣбвало да пѣе една много кѣпризна оперна пѣвица. Преди представлението, при прѣвѣзленъ съ публича салснъ, пѣвицата пратила да съобщатъ на Хенд е лъ, че тя не може да пѣе, понеже имала силна хрема. Хенд е лъ още сжщата минута се застъкалъ въ стаята на примедената, разбилъ ключалката на вратата, хваналъ пѣвицата презъ кръста и като я денесалъ до прозореца извикалъ: „Азъ знамъ, че сте голѣмъ давсълъ, но отъ него, меке не ме е страхъ. Ако сега не пѣете ще ви хвърля отъ прозореца!“

Прозореца на втория етажъ билъ много високъ и Хенд е лъ — твърде разяренъ, зетова пѣвицата счела за нужно да се съгласи и пѣла като славей

Разводитѣ въ Англия

Въ прѣдѣстѣитѣ 3 месеца английскитѣ сждил ще има да разгледатъ 500 молби за разводъ. Съ това броятъ на бракоразводнитѣ дѣла за цѣлата година ще възлезе на 3600, съ които 2400 сж въ Лондонъ. Въ сравнение съ миналата година, бракоразводитѣ сж твърде увеличени. Вестникитѣ обявяватъ увеличението на разводитѣ съ влчанието на новия законъ, който заприщавя на вестникитѣ да даватъ отчети за бракоразводнитѣ процеси. По-рано женитѣ, страхувайки се, че разиритията, които сѣла могли да станатъ въ сждебната зала, ще се печататъ въ вестникитѣ, сж избѣгвали да искатъ разводъ. Сега този страхъ не сжществува и много съпрузи брзватъ да турятъ край на семейното си „щастие“.

Владимиръ Русалиевъ ще сложи наскоро подъ печатъ поемата си „Бунтовникъ“.

чичкиѣ си къмъ пекката, наведе се надъ него и го попита нежно:

— Имашъ ли майка?
То млчеше.
— Татко имашъ ли?
То пакъ млчеше.

Но не мина и секунда, то вперя очички въ очитѣ на учителката и изведижъ заплака високо и неудържимо. При този неочакватъ и силенъ отговоръ съ слъзи, учителката сжщо заплака, пригърна детето и силно го стисна до гърдитѣ си.

Въ тоя моментъ изъ цѣлата класна стая се разнесе тихо хълцаие. Тя погледна къмъ децата: тѣ всички си тряха очитѣ. Учителката леко се изправи, все още държейки детето до гърдитѣ си, и съ треперящъ гласъ попита:

— Децѣ, искате ли го за другаче?

— Искаме! Искаме! — въ единъ гласъ отвърнаха всички.

Тя се наведе после, постави детето на единъ чинъ отъ края до пекката, цѣлуна го и му каза:

— Идвай всѣмъ денъ!

Нѣщо непознато при тия думи затрепѣ въ гърдитѣ ѝ — прѣвъ пжтъ, и я изпѣли съ радостъ.

Василь Ивановъ

Сами

(Разказъ)

Последнитѣ капки на кошния дъждъ още падяха, бѣла мъгла бѣше обвила селото и даваше да се разбере, че вече е день, макаръ слънце отъ много време да не бѣха вжждали. Есенниятъ сутрешенъ студъ правеше да се трепери и да се чувствуватъ ужасни бодове по тѣлото. По селскитѣ улици не се вждше никой, сѣкашъ нѣкъа зла сила сѣще прогонила всички и превърнала тоя изгубенъ край въ пустыня. Нито случайно блѣвяне на свѣца, нито измучване на говедо или кучешки лай можеше да се чуе. Тишина, мръвило и студъ. И пакъ въ прѣхлупенитѣ селски кѣжии и колиби имаше животъ — или подобие на животъ.

Малкитѣ деца отъ основното училище бѣха вече въ класнитѣ си стаи — тѣ отдавна бѣха отишли на училище, и часа бѣше започналъ.

Въ второто отѣвление учителката Надежда Станатова предаваше урока си, малко поразчервена отъ топлината, и спомнѣща си въ тоя моментъ за майка си, отдавна умрѣла. Тя я харѣла още деветъ годишно дете,

ей такова, като тѣзи, расла подъ грубитѣ обносии на своята мащеха, изхвъркнали изъ ужасния домъ. За да се предаде въ ржцетѣ на живота, още по-черенъ, още по-мраченъ, сбремена отъ ней хубава иладостъ да печели, да се бори съ него и не съзираща нищо пленително, нищо утешно и нищо сѣтло на прѣтъ... Ей тѣй... въ класнитѣ стаи на селскитѣ училища ще минатъ нѣйнитѣ години, сама, забравена, охвърлана, нѣвѣща да до отиде презъ разпуситѣ. Наместина, черно, тжжно и нерадостно.

Увлечена въ тѣзи мѣсли, по разчервеното ѝ отъ топлината лице, зрагѣо и хубаво лице потекоха една забележими малки слъзи. Но тя не ги изтри, не си звали къпичката, защото дечицата бѣха видѣли и състрадателно попитали:

— Учителко, защо плачешъ?

Тя би трѣбвало да имъ отговори: „Защото съмъ нещастна, защото нѣмамъ, млчички, де да отиде и кой да ме обича“, и слъзитѣ още по-ежсно да потекатъ по стрѣнитѣ ѝ.

Новини отъ четири реда

— Близко до Аритсера (Индия) е станало сблъскване между два влака. Убити сж 24 души.

— Сенаторътъ Бора ще отиде презъ ноември въ Лондонъ за участие въ предстоящата конференция по въпроса за военната опасностъ

В. Русия е изчезнала безследно поетесата Лидия Авериева и сега болшевишките вестници я търсятъ съ обявлениа.

— На 15 септември въ Парижъ се отърава паметникъ на 560 френски писатели, загинали грейзъ време на войната.

— Надъ Юнгконгъ, югозападно отъ Хонгконгъ е минелъ страшенъ тайфунъ. 5000 души загинали, а 20.000 къщи били разрушени.

— Въ Ревелъ били арестувани нѣколко есйници, обвинени въ шпионажъ въ полза на болшевишките.

— Въ западния Сибиръ имако незапомнени презъ последното десетилѣтие горещини. Температурата на сѣнка достигала 25 градуса.

— Въ Новониколската фабрика (въ Русия) една група младежи акрали една крава въ едно комунистическо сѣбрание. Животното прачинило го лѣми пакости.

— Въ Штландия е почнала гостпожа Уелсъ, жена на съвременния английски писателъ Едуардъ Уелсъ, авторъ на „Тарзанъ“ и „Вампирътъ“.

— Дръ Адренъ — френски лекаръ, се заризилъ презъ време на операция и починалъ.

Чудния конь на зоолога Кралъ

Тия дни въ Парижъ е заседавалъ международния конгресъ на ученикътъ за психически изследвания. Сензациата на тоя конгресъ е билъ докладъ на мюнхенския зоологъ Кралъ Кралъ по опитатъ му съ мислещи животни.

До преди нѣколко десетилѣтия въ ученя свѣтъ преобладаваше убеждението, че чувствата на животните намиратъ изразъ само въ известни движения. Кралъ, обаче, билъ на мнение, че за чувствата на животните и даже нѣщо по-положително за тѣхния душевенъ миръ може да се узнае и отъ други изразни форми. Той купилъ нѣколко коня и си поставилъ тежката задача, не да ги дресира, както това става въ цирковетъ, но да ги възпита планомерно.

Нагизитъ учени коне не трѣбало да възпроизвеждатъ механически придобити изкуства, но да проявяватъ лични и индивидуални тежненія. Между многото животни, които той взелъ за своя опитъ, единнадесятъ се оказали даровити, особено конятъ Мохамедъ, който проявилъ особенъ талантъ въ математиката. Тѣй вършилъ не само обикновени пресметвания, но дори можелъ да изважда коренъ квадрата.

Кралъ освенъ това наблюдавалъ, че конятъ могатъ да се приучатъ до известна степенъ и на единъ езикъ, който тѣ изразявали по свой начинъ.

Подъ паритъ на спирта

Единъ младъ негръ, служещъ въ единъ Нюйоркски небостъргачъ, пийналъ подправенъ джинъ (американско питие) и внезапно полулялъ. Той скочилъ въ автомобиля, който стоялъ до зданието и като стрела се спусналъ по улицитъ, безъ да обръща внимание на виковетъ на минувачитъ и полицаитъ. Следъ нѣколко минути, единъ полицейски автомобилъ се спусналъ подиръ полудалия негръ, но автомобиля на последния се блъсналъ въ автомобилъ на единъ търговецъ на млѣко и го обърналъ. Негръ изскочилъ отъ машината здравъ и читавъ и продължилъ да бѣга. Найсетне трима полицаи успѣли да го хванатъ и вържатъ.

Състезания съ лодки

въ Варна между членсвѣтъ на Морския легионъ.

По едно на седмица

Максимъ Горки

Пѣсенъ за буревестники

Надъ разпенената морска ширъ, вѣтръ облаци събира. Между облаци и море гордо лети буревестникъ, — на черна молния подобенъ.

Той крещи и ту вълни съ крила си бръска, ту къмъ облаци се мигомъ стрѣва. Въ тоя му смелъ поривъ облаци редостъ долавятъ.

Въ волниятъ му писъкъ, жажда за буря се чува! Глѣвна сила, страшенъ пламъкъ и увереностъ въ победа долавятъ облацитъ въ тоя викъ.

Чайки стелятъ предъ бѣдна буря, — стелятъ и въ тревога се надъ море вѣятъ и въ дънъ-море готови сж да скриятъ своя ужасъ.

Стелятъ и гъски морски, — ала тъмъ недостъпна е насладата отъ битка за животъ: тѣхъ грѣмотевичниятъ ударъ плаши.

И пингвинъ, глупавъ, плахо тули гоино тѣло въ скалитъ. . . Само гордый буревестникъ смело и свободно плува надъ смраченото море!

Все по-мрачно и по-низко надъ море се облацитъ спусчатъ, а вълнитъ пѣятъ и високо люшкатъ срещу трѣсъци гърмове.

Гръмъ тѣне. Въ глѣвна пѣна вълнитъ стелятъ. Ето вѣтрътъ глутница вълни въ крѣпкъ си обятия обгръща и затира съ страшна сила и дива злоба връхъ скалитъ, разбивайки на капки изумрудни имъ грамади.

Буревестникъ крѣщи и прелита, на черна молния подобенъ като стрела пронизва облацитъ черни и вълни разпенени съ крило си бръска.

Той носи се катъ демонъ, — черенъ, гордъ демонъ на бурята, — и смѣе се, ридае. . . Той надъ облаци присмива се, той отъ радостъ ридае!

Въ гнева на грѣмътъ, — гредвѣстникъ демонъ, — той уверенъ е, че облаци слѣзаетъ не ще покриватъ, — не, не ще го скриятъ! Вѣтръ ечи. Гръмъ тѣне. . .

Като сини пламъци облаци глѣматъ. Морето лови свѣтквични стрѣли и крие ги въ черни пазви. Като огнени змии тѣ впиватъ се въ морето и се топятъ пламъчитъ имъ отражения.

— Буря! Скоро буря ще екне!

Смелиятъ Буревестникъ тѣсва е, който гордо се провира между светкавици надъ глѣвно-бучащо море; това прерокътъ на победата е, който вика смело.

Некъ бурята да екне по-високо!

Знаете ли, . . .

. . . че плѣхсвѣтъ ежегодно причиняватъ въ Америка загуби за 200 милиона долара? За ликвидация съ това зло мѣсто на Земледѣлнето въ Соединенитъ щати е организирано специално обучени многочисленни отряди,

. . . че количеството на водата, която растенията испаряватъ е голѣмо. Еднанъ слѣнчоглѣдъ и пр. високъ човѣшки растъ, испарява въ ясенъ день около 1 литъръ вода. Една осамотена бреза съ около 200,000 листа презъ топълъ, сухъ день испарява 300—400 литра, срѣдно на день 60—70 литра. Единъ хектаръ букова високоствѣселна гора испарява срѣдно на день 20,000 литра воде. Средно едно растение изпарява за вѣчки грѣмъ сухо вещество, смѣтано за надземнитъ части, 250—900 гр. воде.

. . . че най-високото здание до сега бѣше Book Building въ Детрой, което е високо 266 метра. Архитектътъ Леркинъ проектира, обаче, едно ново здание гигантъ въ Ню-Йоркъ, което ще остави задъ себе си най-високитъ постройби на тоя градъ. Този „Леркинска кула“, върху огнивитъ ѝ, които ще сж 16 м. въ зема, ще се издига едно здание, което ще е високо отъ зема до върха 368 м., значи съ 68 метра по високо отъ Айфеловата кула въ Парижъ. Постройката му ще струва около 22 м. полезни милиона долара. То ще има 110 етажъ съ 150,000 кв. м. повърхностъ за използване; ще има 60 подземни машини. Въ него ще могатъ да се помѣстятъ 30,000 души. Ако тѣзи хора биха поискали едновременно да напуснатъ работата си, би трѣбало единъ влакъ дълъгъ 8 км.

Колона за жената

Есенната мода

Последнитъ топли есенни дни ни възбуждатъ съ прелестята на своитъ бон. На есеннитъ темове днесъ се спиратъ не само художницитъ, но и дамскитъ кроачи.

Палтата, които се носятъ днесъ въ Парижъ и Виена иматъ цѣта на уважителитъ листи, друи — тѣмно-червенитъ цѣтъ на есенния кленъ, а трети златистиятъ цѣтъ на септемврийската бреза.

Материнитъ, които се употребяватъ за тѣхъ — велуръ и велутенъ фасонъ. Тѣзи материи сж необычайно женствени, подчертаватъ линиитъ на женското тѣло и сж необыкновенно красиви.

Почти всѣко палто има ксжама яка — и само по това въ сжщностъ се отличава отъ своитъ лѣтни предшественици.

Лобимата кожа е лксца. Ней ние виждаме на почти всичкитъ палта — отъ малката яхичка до цѣлата змия, извиваща се около цѣлото

палто. Къмъ тѣзи кожни яки отива малката шапка — тонъ. Тя се спуска до самитъ вежди и лицето, гледано презъ рамката на ниско спуснатата шапка и високата яка, изглежда необыкновенно прикрасително и кокетливо.

Колкото се отнеса до цѣта на шапкитъ, обикновено се подбиратъ тѣй, че да достигатъ рѣзким контрасти. И отъ тѣзи контрасти се добива необыкновенно ефектно впечатление. Любимия цѣтъ на есеннитъ шапки — сжщо есенния тонъ: отъ темно-керекиденъ до жълто златистия. Впрочемъ, както за костюмитъ, така и за шапкитъ отиватъ добра и гълъбсвитъ цѣтосе. Но тѣ не сж есенни — ще кажете вие — но не сте прави: това е цѣта на есенното набе въ ясенъ слѣнчевъ день.

Докато въ костюмитъ за улицитъ тържествуватъ есеннитъ тснове, то въ стайитъ, на баловѣтъ и вечеритъ оставатъ прежити — сжщинската лѣтна дѣлсва, свѣтаща съ всички

Три години пробенъ бракъ

Виенския вестни въ „Нойе Винеръ Журналъ“ пише:

Въ Свѣтска Русия бракътъ не се сключва, както по-рано, за винаги, а за точно опредѣленъ срокъ. Ако брачния съюзъ между мъжътъ и жената се укаже щастливъ, срокътъ бива продължаванъ съ още нѣколко години: при обратенъ случай, съпрузи тѣ се явяватъ предъ мѣстния съветъ и съобщаватъ, че немогатъ да живѣятъ заедно и се раздѣлятъ. Въ случаъ, че отъ бракътъ има дете, мъжътъ писмено се задължава, да му дава по една трета отъ своитъ приходи, докато то навърши 17 годишна възраст.

Бѣлорусия е една отъ първитъ свѣтски републики, въ която е въведенъ пробния бракъ. Ако годеника и годеницата искатъ да направятъ опитъ, явяватъ се съ единъ свидетелъ предъ мѣстния съветъ, подписватъ браченъ договоръ и даватъ писмено задължение, че следъ изтичането на опредѣления срокъ, който неможе да бѣде по дълъгъ отъ три години, ще се раздѣлятъ мирно, въ случаъ, че не си подходатъ, което ще се разбере въ тия именно три години на съвмѣстенъ животъ.

Ето и единъ подобенъ браченъ договоръ.

Браченъ договоръ

4 Мартъ 1926 год.

Азъ Сергей Коваленко, гражданинъ на селото Дубовка, околия Новоселянска, окръгъ Колински, Бѣлорусия, сключвамъ днесъ следния договоръ съ гражданката Ана Романенко, въ присѣдствието на другаря Корпекинъ, като свидетелъ.

1. Азъ Сергей Коваленко, гражданинъ на селото Дубовка, се задължавамъ да приема въ къщата си гражданката Ана Романенко, живуща въ сжщото село и да я третирамъ, като моя собствена жена.

Договоротъ влиза въ сила отъ днесъ и ще важи въ продължение на 3 години. (Следъ изтичането на тоя срокъ, ние се задължаваме да се явимъ предъ председателя на мѣстния съветъ и да му съобщимъ, дали искаме да влеземъ въ единъ истински комунистически бракъ, или ще прекратимъ своето свободно брачно съжителство.

2. Азъ, Ана Романенко, гражданка на селото Дубовка, се съгласявамъ да поема правата и задълженията на законна жена на горепомнатия гражданинъ, за срокъ отъ три години.

3. Азъ, Сергей Коваленко, се задължавамъ, отъ днесъ, следъ регистрацията на настоящия договоръ, да гледамъ на гражданката Ана Романенко като на моя законна жена и да се грижа за нея така, както законитъ повеляватъ да се грижимъ за една законна жена.

Сергей Коваленко като съпругъ Ана Романенко, като съпруга за три години.

Свидетелъ: Корпекинъ.

Вѣрно, Председателъ на областния съветъ въ Новоселянскъ (следва подписъ).

Р. С. Този законно утвърденъ договоръ за пробенъ бракъ, е едно интересно доказателство за духътъ и физиономията на съвременната свѣтска фамилия.

възможни цѣтосе. Прическата трѣба да се приспособява къмъ всѣки цѣтъ на дрехата и вида ѝ. Днешната дамска прическа има тенденцията да стѣпни отъ мъжкоподобния си образецъ и да мине къмъ забравения — класически. Тѣзи образци ние намираме въ старинитъ фрески, статуи, барелефи и картинитъ на древно елинскитъ майстори. Тѣзи прически сж се появили вече въ Америка, въ Довилъ и Атлантскъ сити. Сжществуватъ много вариации. Принципа на новата прическа, обаче, е — плоски къдри.

Идеалътъ на съвременната модна прическа е сждинението на грѣцкитъ образецъ съ съвременниятъ вкусъ. И резултатитъ сж изумителни.

::: Кино :::

Какъ се откриватъ филмови звезди

Макъ Сенетъ

Отъ всички филмови режисьори, до сега е билъ най-щастливъ въ откриването на нови „Звезди“ познатия творецъ на онези луди, пияни и главолумни американски комедии — Макъ Сенетъ, който изъ своите дивни творения, изважда по нѣкъс нова „звезда“. Чудна е неистина тази негова невѣроятна прокидателностъ. И затова всѣка сутринъ и всѣки денъ предъ канцеларията на Макъ Сенетъ чакатъ цѣли ята отъ млади и хубави девойки. Сенетъ минава бързо покрай тяхъ, добре ги изглежда и си избира отъ цѣлния пастъръ букетъ едно или две цвѣтчета! По-късно той ги „варва“ въ своите филмове, гдето тѣ обикновенно играятъ ролята на весели и разюздани къпалници въ нѣкакъв плажъ. Мнозина сж питали Макъ Сенетъ на какво най-вече обръща внимание при избиране на девойки. Но тѣй ловко отбѣгва да отговори на този въпросъ. Това е негова професконална тайна.

Единъ голѣмъ брой отъ десетини най-познати филмови артисти сж открити отъ Макъ Сенетъ. Тѣй напримеръ сиксипити-ната Бети Компсенъ дълго време е трѣбало да се „върти“ въ бански костюмъ въ Сенетовите комедии. Баба Данкелъ, Лаура Ла Платъ, и веселата Мирн Превос първи път сж се явили на платното въ бански костюми. Безъ съмнение, обаче, най-голѣмото Макъ Сенетово откритие е Глория Свансонъ. И тя хитро и въодушевно се е камбурирала въ водата, съ безброй други сжще така хубави девойки, докато Макъ Сенетъ съ своя операторъ е снималъ филмътъ си. И даже до днесъ, въ нѣкои стари комедии, между многобройните къпалници се забелязва глѣзото и дивното тѣло на Глория Свансонъ.

По-късно, когато нѣкъя отъ Сенетовите „сирени“ се прослави въ филмътъ, най-неприятно ѝ става когато ѝ заговорятъ за нейните дебюти. Знае се, че известни днесъ артисти сж купували цѣ и Макъ Сенетови филми и сж ги изаряли, само за да могатъ по тоя начинъ да залкачатъ своето артистично мѣсто.

Но Глория Свансонъ не крие, че е работила при Макъ Сенетъ. Нѣщо повече, тя много често споможе възвѣтъ първи режисьоръ. Следъ за връщането си отъ Европа, гдето бѣ играла „Мадамъ Санъ Жемъ“, тя посети прѣвъ отъ своите приятели — Макъ Сенетъ.

Откриването на филмови звезди не става, обаче, само чрезъ бански-тъ костюми. То става и чрезъ конкурсите за красота. За артисти, които днесъ сж станали звезди, чрезъ конкурсѣ за красота, ще говоримъ въ следующия брой на „Свѣтовенъ фаръ“.

Ангажименти

Гердъ Бризе — играе мъжката роля въ филмътъ „Графинята на студентитъ“ (Магда — Соня — филмъ на Национален филмъ. А. Г.). Въ останалите роли сж ангажирани: Магда Соня, Волфгангъ Цихцеръ, Еви Ева, Фригелъ Кортнеръ, Паулъ Ото, Олафъ Щормъ.

Дженаръ Ригели — е ангажиранъ отъ „Фьобусъ А. Г.“, като режисоръ на филма „Шарлота малко нѣщо побъркана“, по романа на Вилхелмъ Шпейеръ.

Филмътъ „Веселия Вайнбергъ“ (D. Z. G. филмъ) е започнатъ. Първите снимки се правятъ въ Райнгау. Участвуващи: Лоте Нойманъ, Рудолфъ Ритнеръ, Камила Хорнъ, Карлъ де Вогтъ, Камила фонъ Холей, Юлиусъ фонъ Зьореги, Паулъ Морганъ, Фридрихъ Мобе, Оскаръ Ебелсбахеръ, Карлъ Герхардъ, Елзе Ревалъ, Карлъ Харбохеръ, Елизабета Нойманъ, Сепелъ Мошке, Гн-тонио Жекелъ, Хени Вайзе, Дия фонъ Хьовенъ, Хейрихъ Готе.

Лиси Арно — играе главната роля въ новия филмъ на „Лафа“ „Очарованието на неделата“. Главната мъжка роля се играе отъ Хари Лидтке. Снимките започватъ наскоро подъ режисурата на Рудолфъ Волтеръ Файнъ.

Лола Тодъ

Една отъ първите американски филмови звезди

Най-древната форма на фамилията

До като въ наше време господствува принципа, споредъ който роднинството и принадлежността къмъ племето се определятъ по бащата, тѣй като детето всѣкога принадлежи къмъ групата на бащата, у нѣкои народи, както е у негритѣ отъ западна Америка, господствува принципа, споредъ който роднинството и принадлежността къмъ племето се определя отъ майката, тѣй щото детето всѣкога принадлежи къмъ групата на майка си.

Въ холандска Сетъ Индия, фамилитѣ отношения на малайциѣ сж сжщитѣ. Фамилията се състои отъ майката съ децата, а бащата ни какъ не принадлежи къмъ тая група, и не живѣе постоянно въ нея, а само отъ време на време се вестява. У други малайски племена, пъкъ момата или нейната майка придобива чрезъ брака всички права надъ мъжа и не жената отива въ домътъ на мъжътъ, а напротивъ — той се настанява при нея или въ фамилията на тѣща си и се подчинява на тѣхното домашно рѣководство.

Въ Африка у племето Балонда тѣй сжщо господствува майчиното право. Мъжътъ, който иска да се жени, се преселва въ колибата на своята невѣста и се задължава предъ тѣща си постоянно да носи дърва за огнището и безъ нейно знание да не се наема на работа, но за това пъкъ готвенето на ястиета и прехранването на мъжътъ лежи на жената. У пирейскитѣ баски, родствено племе на древните иберийци и кантерберийци, които се считатъ като останки отъ до-келтиското население, сжщо така е сжществувала фамилна организация, всецѣло основана на майчиното право. Мъжътъ отъ това племе се отличавали много съ своята храбростъ и енергично защищавали своята родина, а главниятъ занаятъ на племето е билъ земледѣлието, съ което се занимавали майките. Отъ нея то преминавало на дъщеритѣ; на синоветѣ се е гледало само като второстепенни членове въ дома. Въ Мала Азия, на западъ у кантерберийцитѣ, на изтокъ у ликийцитѣ, господствуватъ още отъ дълбока древностъ женитѣ. Децата у тѣзи племена се наричатъ по името на майка си, а не по бащата. Ако нѣкой попита ликийца: кой си ти? — той назовава родътъ си по името на майка си, баба си, но, не и по баща си. Както у малайцитѣ, така и у австралийцитѣ, фамилното и племенното роднинство и състояние водятъ на чалотъ си всѣкога само отъ майката — бащата не се явява источникъ за роднинство и не се взема подъ внимание. Подобенъ възгледъ е сжществувалъ още на нѣкои острови въ Микронезия и у северо-американскитѣ индийци. И ако званieto на военачалника е било наследствено, както напримеръ у гурони, чировци и др. така сжщо то преминавало къмъ сина не чрезъ бащата, а чрезъ майката. Сжщия тоя обичай ние срещаме у източно-американското племе Валкойна. Нейниятъ наследява бащата, а сестри-

Приключието на г. Дюпонъ

Съобщаватъ отъ Парижъ на „Берлинеръ Тагелбладъ“:

Г-нъ Мишель Дюпонъ, рентие въ Парижъ, рече миналата недѣля да направи малкъ излетъ. Отпътува рано сутринта до една близка станция, отдето съ други тренъ щеше да иде по далече. Докато дойде другия влакъ, г. Дюпонъ се излѣгна въ близката горичка и така съзерцава известно време хубавото ясно небе и се радваше на топлото слънце. Влакътъ дойде, г. Дюпонъ се качи и щастливо се облегна въ едно празно купе. Ала нѣщо безмислено го зацѣпа по краката. Въ горичката той бѣ лежалъ до единъ мравунякъ. Почеса се оттукъ, оттамъ, но уви, нищо не помага. Тѣй се огледа, видя, че е самъ, събу си и гащитѣ съ панталонитѣ заедно и започна да ги изтърсва презъ прозореца на купето. Той ги изтърсваше съ голѣмо ожесточение, и съ злорадство къмъ мравитѣ. Но, дали отъ вѣтъра или се закачиха на нѣщо, изведнажъ и панталонитѣ и гащитѣ излетѣха отъ ржцетѣ му. Г-нъ Дюпонъ поблдне отъ ужасъ! Ами сега?! Отъ пояса надолу той остана голъ, съ жълти обувки на краката. Да спре трена по тревога за едни гащи, не бива! Какво да се прави?

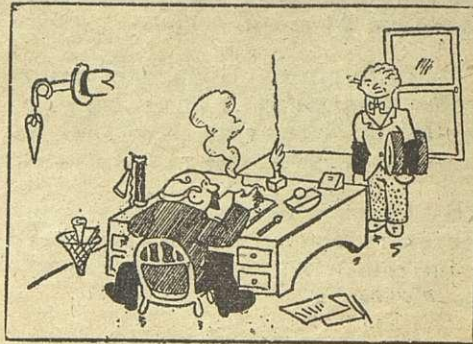
Добре, че френскитѣ вагони отъ предградията сж отъ стария типъ, та купетата нѣматъ общъ коридоръ. Но ето, че тренътъ спира на близката станция. Г-нъ Дюпонъ натиска вратата и вика: „заеъ, заеъ“, du n'entre pas! Но единъ бащичко съ херкулесовска сила, който мислеше, че тоя нахаленъ господинъ иска самъ да се разположи въ купето, натисна вратата и тя се створи. Дведѣ щерки и жената изпискаха, а бащичко изруга г-нъ Дюпонъ съ едно: свиня безобразна!

Ама, чакайте да Ви обясня — викна г. Дюпонъ. Въместо обяснение станционния началникъ съ нѣколко здрави приятели, хванаха г. Дюпонъ кой какъ можеше и го замъкнаха въ канцеларията. Разбира се, г. Дюпонъ имъ доказа, че нито е лудъ, нито мисли да полудява, но малкитѣ мравки му доказали тая беля на главата. Началникътъ прочее, зае на г. Дюпонъ едни панта они, за да покрие голотата си. И до днесъ потъ избива по челото на скромния г. Дюпонъ, като си спомни ужаснитѣ очи, съ които го бѣха просрѣляли въ купето дветѣ изнеендани момичета.

ния синъ вуйка си и само такива племянници и вуйчовци съединява кръвната свръзка. Така сжщо въ Ангола бащинската власт на вуйката е заменила майчиното право и до сега е запазила своята сила. Бащата нѣма никакви права надъ сина си, синътъ — никакви наследствени права надъ бащиния си имотъ. За да предаде нѣщо на сина, бащата трѣбва да направи това до като е още живъ. Всичкия имотъ, следъ неговата смъртъ, преминава по наследство чрезъ сестрата на нейнитѣ деца. Подобенъ редъ на нѣщата е сжществувалъ въ Азия, Индо-Китай, въ Египетъ, у гърцитѣ, древните евреи и много други народи.

Хуморъ

При дявола

Адвокатъ: Вие трѣбваше да предадете смѣтката по дѣлото на обвиняемия.

Клиентъ: Азъ така направихъ.

Адвоката: Ами той какво каза?

Клиентъ: Иди, каза, при дявола!

Адвоката: Е, вие какво направихте?

Клиентъ: Дойдохъ при васъ.

Не може

Единъ еврейинъ отишелъ въ единъ виенски театръ и следъ свършване на представлението се отбилъ у единъ свой богатъ сънародникъ.

— Кжде си закѣснѣлъ?

— Бѣхъ въ театра.

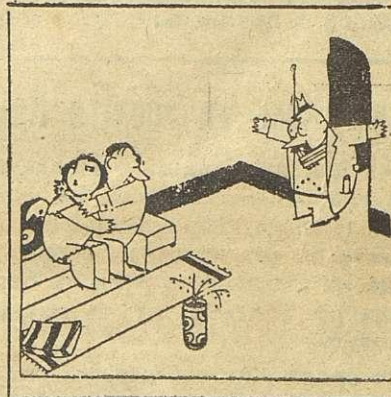
— Е, хареса ли ти?

— Не, ужасно скучахъ!

— Защо не излезе тсгава преди да свърши?

— Е, на васъ богатитѣ е много лесно така да разсѣждавате, но ние беднитѣ неможемъ да правимъ подобни жестове.

Закана

— Слушай, безчестнико! Ако още веднажъ си позволишъ да закачишъ жена ми — лошо ще ти пати главата!

— Какво ще направишъ?

— Ще ти я отстѣпя!

Извинение

Единъ разсеянъ професоръ попиталъ една пълна дама дали не е бременна.

— Ахъ, моля ви се, — обадила се дамата — азъ отъ две години съмъ въдица.

— О, извинете — поправилъ се професора — азъ си помислихъ, че сте госпожица.

Нѣма нищо

Учителката: Момчето ви се учи добре, но почерка му е много лошъ!

Бащата: Нищо, нищо, лекаръ ще го направимъ.

Нѣма смѣтка

— Знаешъ ли, какво, Иване, — казалъ единъ селски чорбаджия на селския бръснарь — сега храната поефтиня и ти би трѣбвало да бръснешъ по-ефтино.

— Не мога, бай Пе-ко, — когато хранитѣ поефтиняетъ, чорбаджиитѣ правятъ такива дълги физиономии, че, право да си кажа, отвара ми се двойно по-голѣма работа.